

————— Nagy Attila

## S AZ ESŐ HALKAN SZITÁL

*In memoriam Hamvas Béla*

*Az ágyú szól messziről,  
S az eső halkán szitál\* –  
Lassan nincs hírem senkiről,  
S bennem az emlék zihál:*

Akkor még jobb volt, gyerekként,  
Álarca nem volt semminek...  
Mintha azóta nevetnék:  
Ne rójj fel semmit senkinek!

Mondogatom, motyogom magam elé,  
Míg menetelünk az életből kifelé,  
De utána vissza, még ép ésszel, éjjel,  
Rongyokká foszlott szegénységgel –

És mondd, miért, hogy...  
Nincs-válaszok konganak, hullnak –  
S ha *elesettek*, kik mögém bújnak,  
A kegyelem bennem is lerogy

Küszöbére annak, ki Megvált –  
Mert hinnem kell benne, kötelesség!  
Ahogyan Anyám mindig megvárt –  
Jövel, ó, áldott önfeledtség!

*2022. július 17.*

*\* Hamvas Béla sorai egyik első világháborús leveléből, 1916.*